

בשנורבקות נשיקות בנסיקות זו עם זו, ועל כן בתהוב, (שיר השירים א) ישקני מנסיקות פיהו וגוו. אין נשיקות של שמחה ואהבה אלא בשנורבקים זה בזה פה בפה, ריהם ברוט, שאו רזנים זה עם זה בתפונקי הפל, וב奢מחה, מהאור העליון.

בא וראה, משה ידבר - שפטות (שם ד) הנך יפה רעיתי, וככתוב בחות השני שפטותיך. והאללים יעננו בקהל - שפטות (שם א) הנך יפה דודי אף נעים, וככתוב (שם ח) שפטותיך שושנים נוטפת מוד עבר.

הרום הוז, נמסרו בידה כל הפטורות של אומן הנשומות הצלילונות שמעוררים תשיקה של אהבה שלמעלה ומטה פאחד. אומן נשמות עליונות, כמו רביע עקיבא וחבריו, שאלה לא נקרבו לרוח בנהר דינור כמו שאר הנשומות רוחצות שם ועוברות בו, ותרי בארנו.

(ב) וראה הרום הוז מוציאה שנים עשר אורות, וכולם עזומים בסוד מהה הרום הוז. בארכעת צרכי הולם עוזמים ארבעה אורות עליונים ששולטים לארכעה צדים. הצד הדרום עומדת אור עליון אחד, הימין של כל העולם, שהרי מפנו מתחילה ישראל להאותו בסוד האמינה, והוא מיכאל, ובכח של האור העליון, שיורד מצד הדרום, שם האור עוזם בחזוקו.

המיבא להזה, אור הימין, האפוטרופוס הגדול של ישראל. משום שפאשר עוזם הצד האחר להשתין על ישראל, אז מיכאל טוען בנגדו, ונעשה סיגור על ישראל, והם נצלים מאותו הקטגור של בעלינו שנות ישראל.

בד אתדקבי נשייקין בנשייקין, (דף רנ"ד ע"א) דא עם דא, ועל דא כתיב, (שיר השירים א) ישקני מנסיקות פיהו וגוו. לית נשיקין דחרוה ורחלימותא אלא כד מתדקון דא ברא, פומה בפומה, רוחא ברוחא, דברין רזואן דא עם דא, בתפונקין דכלא, ובחדרה, מבחרו עלאה.

חא חי, משה ידבר, דכתיב, (שיר השירים א) הנך יפה רעיתי, וככתוב (שיר השירים ד) כחות השני שפטותיך. והאללים יעננו בקהל, דכתיב, (שיר השירים א) הנך יפה דודי אף נעים, וככתוב (שיר השירים ח) שפטותיך שושנים נוטפות מוד עבר.

האי רוחא, אתה מסרו בידיה, כל רזין דאיינון נשמתין עלאין, דמתערוי תיאובתא דרחלימו דליילא ותטא בחרדא. איינון נשמתין עלאין, בגון רביע עקיבא וחברוי, דאלין לא אתקריביו לאסתחה נהר דינור, כמה דשאר נשמתין אסתחין פמן ועברי ביה, והא אוקימנא.

(פ) רוחא דא, אפיק טריסר נהוריין, וכלהו קיימי ברזיא דתחותה הא רוחא. בארכע סטרין דעלמא, קיימיין ארבע נהוריין עלאין, דשלטין לארכע סטרין. בסטריא דדרום, קיימא חד נהורי עלאה ימיא דכל עלם, דהא מגיה שראן ישראל לאחתא ברזיא דמהימנותא, דנחה תא מפטריא דדרום, פמן נהורי עלאה, דנחה תא מפטריא דדרום, קיימא בתוקפיה.

האי מיכאל, נהורי ימיא, אפטרופוס ארבא דישראל. בגין, כד סטריא אחרא קיימא לאסתאה עלייהו דישראל, בדין מיכאל טען עמיה, ואתעביד סיגורייא עלייהו דישראל, ואשתזון מההוא קטיגורייא דמארי בעלי. דרבבו דישראל.

פְּרַט לזמן שחרבה ירושלים,
שהרי אן התגבורו החטאיהם,
ומיכאל לא יכול עמו של הצד
הآخر, שטענתו של מיכאל על
ישראל נשברה, ואן - מכח ב-
השיב אחר ימינו מפני אויב.

בצד האפון עומד אור אחר
שהרי הוא עומד (טל) לבטלא דין
mbiy היכלא רביעאה. ויהב לממן א-תרא ד-אינון
למגמה של אותו הפתחה, שבאותו
הפתחה עומדים ממשימים אחרים
שהם בצד הטעמה ונותלים דין.
לאותו המגמה ונוטלים דין.
ולפעמים שהוא זהה שצד
הapon הוא עושה דין, ולא נמסר
ביד הצד الآخر, משום שכל
הדין שגעשו בו יש להם
רפואה, והקדוש ברוך הוא
עושה חסד באותם מקומות.

גבירא"ל הוא האור זהה שצד
הapon, ובכל מקום שהוא מפה,
שרוי בו חסד, משום שגבירא"ל
בשני צדדים, כולל בשניהם, ורקן
מפה, וכו' רפואיות. מצד זהה
עומד סוד, שפטות, (דברים ח) כי
כאשר יישר איש את בנו ה'אלヒך
מייסך. ואלו הם יסורים של
אהבה, שכולולים מצד זה ובצד
זה.

מצד המזורה עומד אור אחר,
שהוא עומד בכל דברי הרפואות,
להכנס לפניהם רפונו כל אותם
שנשכחו בבית חלים, ולקורב
זמנים וזמנים לאוֹתן מלחמות
שהשלימו את גאנזונן. וסובב
את העולם בכל יום ויום כדי
להשלים רפואיות במצוות רפונו,
והאור זהה (הוא) שמורפא"ל. ואף
על גב שהרי באנו אותו לצד
אחר. וזה אחותו לצד זה ולצד זה,
לצד של מיכאל, ולצד של
גביריאל.

בָּר בּוּמָא דִּאִיחָר בְּרוּשָׁלֶם, דהא כדין
אַתְגָּבָרו חֻבֵּין וּמִיכָּאֵל לֹא יָכִיל בְּהַדִּיה
דִּסְטָרָא אַחֲרָא, **דַּטְעַנְתִּיה דְּמִיכָּאֵל תִּבְרָא**
עַלְיִיהו דִּישָׂרָאֵל, וכדיין (אייה ב) **הַשִּׁב אַחֲרָא**
יִמְינָנו מִפְנֵי אוֹיב.

בְּסְטָרָא דְּצָפוֹן, קיימא נהורא אחרא, דהא
אייה קיימא (ס"א נטלא) לבטלא דין
מבי היכלא רביעאה. ויהב לממן א-תרא ד-אינון
ד-בְּהַהוּא פִּתְחָא קיימא ממן א-תרא ד-אינון
ד-בְּסְטָר מ-סָבָא, מ-חָפָן ל-הַהוּא ממן ונטלי
דין. ולzmanין דהאי נהורא ד-בְּסְטָרָא דְּצָפוֹן,
אייה עbid דין, ולא יתמסר בידא ד-בְּסְטָרָא
אחרא. בגין דכל דיןין ד-א-תְּעַבִּידו ביה, אית
לוון א-סּוֹתָא. ו-קוּדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עביד חסיד
באינון א-תְּרִי.

גבירא"ל אייה האי נהורא ד-בְּסְטָרָא דְּצָפוֹן,
ובכל אחר דאייה מ-חי, שרי ביה
חסיד. בגין ד-ג-בְּרִיאא"ל בתניון טרין, כליל
בטרויהו, ועל ד-א, מ-חייא וא-סּוֹתָא ביה.
ב-סְטָרָא ד-א קיימא ר-זא ד-כ-תִּיב, (דברים ח) כי
כאשר יישר איש את בנו יי' אל-ה-יך מיטרך.
ואלין יסוריין ד-ר-ח-י-מ-ו-תָא, ד-כ-ל-י-ל-ן ב-סְטָרָא ד-א
ו-בְּסְטָרָא ד-א.

בְּסְטָרָא דְּמַזְרָח, קיימא נהורא אחרא, דאייה
קיימא בכל מלי ד-א-סּוֹתָא, למיעל
קמי מא-ריה, כל אינון ד-א-תְּנַשֵּׁין בבי
מרעיהו, ולקרא זמןין וקצין לאינון מרעין
דא-שְׁתַלְמִימָו מהימנותיה. וא-סּוֹתָא עלמא בכל
יומא וו-מָא, בגין לא-שְׁלָמָא א-סּוֹתָא ב-פְּקוּדָא
ד-מָא-ריה, והאי (אייה) נהורא ר-פָא"ל ש-מיה.
ואף על גב דהא אוקימנא ליה ל-סְטָרָא אחרא.
וזא אחד ל-סְטָרָא ד-א, ול-סְטָרָא
ד-מִיכָּאֵל, ול-סְטָרָא ד-גְּבִרִיאָל.